



ת"פ 59139/09/14 - מדינת ישראל נגד אדיר שמואל דדון

ת"פ 59139-09-14
ת"פ 57234-11-15
ת"פ 53031-03-16
ת"פ 34812-06-16
ת"פ 34290-02-15
19 יוני 2017

המאשימה

הנאשם

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת נועה חקלאי

מדינת ישראל

בעניין:

נגד

אדיר שמואל דדון (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נופר לוי ועו"ד רותם שוסיוב

הנאשם באמצעות ליווי שב"ס ובאת כוחו עו"ד אורלי אמוץ

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ב- 5 כתבי אישום כדלקמן:

א. **בתיק 59139-09-14** הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית בניגוד לסעיף 7 (א) + 7 (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973.

על פי עובדות כתב האישום ביום 7.4.14 החזיק הנאשם בביתו בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 0.9309 גרם וזאת לצריכתו העצמית ללא היתר כדין.

ב. **בתיק 57234-11-15** הורשע הנאשם בעבירה של אי נקיטת צעדי זהירות בחיה בניגוד לסעיף 338 (א)(6) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 13.3.15 רץ כלבו של הנאשם אל עבר המתלוננת, קפץ עליה הפילה ארצה ונשך אותה ברגל ימין. כתוצאה נאלצה המתלוננת לפנות לטיפול רפואי. הנאשם לא נקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בחיה שבהחזקתו וזאת בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן את חיי המתלוננת ולגרום להם חבלה.

ג. **בתיק 53031-03-16** הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול פלילית וגניבה בצוותא חדא בניגוד לסעיפים 447 (א) + 29 (א) ו- 384 + 29 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

עמוד 1



על פי עובדות כתב האישום ביום 11.6.15 הסיגו הנאשמים גבול לבנין מגורים ברחוב הרצל ביהוד וגנבו מהבנין ציוד כיבוי אש כדלקמן: 4 מטפי כיבוי אש, 10 מזנקים ו- 23 צינורות כיבוי, הנאשם והאחר העבירו את הציוד לתיקים שחורים ולעגלת קניות והכניסו את הציוד לרכבו של הנאשם. הנאשם נתפס בכף האחר נמלט מהמקום.

ד. **בתיק 34812-06-16** הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול פלילית וגניבה בניגוד לסעיפים 447 (א) ו- 384 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 27.5.15 הסיג הנאשם גבול לבנין מגורים ברחוב טבת במודיעין וגנב ממנו ציוד כיבוי אש כדלקמן: 98 זרנוקים, 41 מזנקי כיבוי אש, 49 מטפים, הכל בשווי ₪ 36,238.

ה. **בתיק 34290-02-15** הורשע הנאשם של החזקת נכס חשוד כגנוב וקבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיפים 413 ו- 415 רישא לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום במהלך חודש מרץ 2012 נטל הנאשם במציאה או בדרך לא ידועה אחרת המחאה של המתלוננת על סך ₪ 16,000 לפקודת "כיפות ישראל", הנאשם חתם את חתימתו על גב השיק ניגש לפקיד בנק ופדה את השיק תוך מצג שווא כאילו קיבל לידי את השיק כדין. בתמורה קיבל הנאשם לידי סכום של ₪ 16,000 במזומן. במעשיו קיבל דבר במרמה.

טיעוני הצדדים לעונש:

2. ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט את הרשעותיו הקודמות של הנאשם, הפנתה לחומרת המעשים המיוחסים לנאשם בכתבי האישום, לדבריה הרכוש הרב שנגנב לא הושב למתלוננים, הנזקים הכספיים שנגרמו בתיקי הרכוש הם חמורים. ב"כ המאשימה עתרה להשתת פיצוי למתלוננים בעבירות הרכוש ולמתלוננת בתיק של אי נקיטת אמצעי זהירות בחיה. לדבריה הנאשם מרצה מאסר של 14 חודשים בגין עבירות סמים והעבירות.

לטענתה, העבירות בהן הודה בתיקים שלפני, המגוון, הדרך ושיטת הביצוע מלמדות כי בחר בעבריינות כדרך חיים. אין בעניינו של הנאשם הליך שיקומי ועל כן סבורה המאשימה כי יש למצות עימו את הדין. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בגין כל אחת מעבירות הגניבה נע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה עותרת לענישה ברף העליון של המתחם בגין כל אחת מעבירות הרכוש, לדבריה הסיכון שיצר הנאשם בכך שהשאיר את דיירי הבנינים ללא יכולת התגוננות במקרה של ארוע המצריך כיבוי אש הוא רב. לפיכך עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם לכל הפחות 24 חודשי מאסר וזאת במצטבר למאסר אותו מרצה היום. בנוסף עתרה להשתת פיצוי למתלוננים וכן פסילה בפועל, פסילה מותנית, מאסר מותנה וקנס.

3. ב"כ הנאשם ציינה כי ביחס ל- 3 תיקי המרמה סמים ואי נקיטת אמצעי זהירות בחיה מתחם העונש ההולם כולל רכיב של מאסר מותנה. עבירת הסמים היא ברף הנמוך לאור כמות הסם וסוגו. לדבריה בתיק בו יוחסה לו אי נקיטת אמצעי זהירות בחיה, פיצה הנאשם את המתלוננת בסכום של 20,000 ₪. (לא הוצג לכך כל תיעוד).

לגבי העבירה של גניבת ציוד כיבוי האש, בפתח הדיון ביקשה ב"כ הנאשם להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו, לטענתה הנאשם מודה בביצוע העבירה אך כופר בכמות הרכוש הגנוב המיוחסת לו. עוד טענה כי העבירות בוצעו ביחד עם אחר ולא ברור מהו חלקו של האחר ברכוש הגנוב. בית המשפט לא התיר לנאשם לחזור בו מהודאתו.

ב"כ הנאשם שבה וחזרה בטיעוניה כי הרכוש שנגנב הוא פחות מהרכוש המיוחס בכתב האישום. לדבריה, ועל כך אין מחלוקת, היה חשוד נוסף בשני האירועים, חשוד אשר לא נתפס כך שלדבריה חלק מהרכוש הגנוב יש לייחס לחשוד האחר. לדבריה ביחס לגניבה בתיק 34812-06-16, הנאשם לא נתפס בכף, אין דוח של תפיסת הרכוש, הרכוש לא נתפס. לפיכך לטענתה שווי הרכוש שנתפס הוא נמוך באופן משמעותי מזה המיוחס בכתב האישום.

ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה, חסך זמן שיפוטי. הנאשם אסיר ומרצה מאסר מאחורי סורג ובריה במסגרתו עובר טיפול ושיקום בין כתלי הכלא, הנאשם נשוי ואב לתינוק בן שנה. הנאשם למד הנדסה במכללה, הוא למד 3 שנים ונותרה לו עוד שנה אחת כדי לסיים את לימודיו, לדבריה מדובר באדם נורמטיבי שנקלע לתקופה קשה בחייו הן מבחינה כלכלית והן מבחינה משפחתית. לפיכך מבקשת ב"כ הנאשם להסתפק במאסר קצר ולהורות על חפיפה למאסר אותו מרצה היום.



בעניין הפיצוי והקנסות, ביקשה ב"כ הנאשם כי הרכיבים הכספיים יהיו סמליים, בשים לב שהנאשם מרצה מאסר ארוך, מפרנס יחיד בביתו והמצב הכלכלי קשה. עוד ביקשה כי רכיבים אלה ישולמו לאחר סיום המאסר.

4. הנאשם אף הוא ביקש לומר דברים, לדבריו במשפט קודם רישיון הנהיגה שלו נשלל לתקופה של שנתיים, הודה שטעה והוא לוקח אחריות על מעשיו והצטער על הדברים. לדבריו הוא בתקופה חדשה, בטיפול, הוא שוהה באגף של אסירי עבודה, בקשר עם רשות שיקום האסיר ועתיד לעבור וועדת שחרור בחודש הבא. הנאשם ביקש את התחשבות בית המשפט. לדבריו הוא רוצה להתחיל בחיים חדשים.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

1. כל אחד מכתבי האישום שצורפו מהווה אירוע נפרד ולפיכך יקבע מתחם עונש הולם בנפרד לכל אחד מכתבי האישום.
2. **העבירות שביצע הנאשם** בכלל האירועים הן: החזקת סמים לצריכה עצמית, אני נקיטת אמצעי זהירות בחיה, הסגת גבול, גניבה בצוותא, החזקת נכס חשוד כגנוב וקבלת דבר במרמה.
3. **הערכים החברתיים המוגנים בעבירות שביצע הנאשם הם:** הגנה על הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים של השימוש בסמים, הגנה על שלמות גופו של אדם, הגנה על קניינו של אדם ועל תחושת הבטחון האישי, הגנה על חופש הפעולה והבחירה של הציבור ועל היכולת לקבל החלטות מבלי שירומה או יוטעה.
4. **מידת הפגיעה בערך המוגן** בעבירת הסמים היא ברף הנמוך בשים לב לסוג הסם, כמותו ולמטרת ההחזקה בסם (צריכה עצמית).
מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירה של אי נקיטת אמצעי זהירות בחיה היא ממשית, בשים לב לכך שכלבו של הנאשם קפץ על המתלוננת ונשכה, והיא נאלצה לקבל טיפול רפואי.
מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירות הרכוש היא רבה בשים לב להיקף הרכוש שנגנב, לאופי הגניבה, ולסיכון הפוטנציאלי של תושבי הבניינים שמהם נגנב ציוד כיבוי האש.
מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירות של החזקת רכוש חשוד כגנוב וקבלת דבר במרמה היא ברף הבינוני, בשים לב להיקף המרמה.
5. באשר **לנסיבות ביצוע העבירות:** העבירות נעשו ללא תחכום רב. למעט העבירה של אי נקיטת אמצעי זהירות בחיה, ביחס לכל יתר העבירות קיים תכנון מוקדם. גניבת ציוד כיבוי האש, בוצעה בצוותא חדא ויכול וחלק מהרכוש הגנוב נגנב על ידי האחר, לצורך הגניבה הצטיידו הנאשם והאחר מבעוד מועד בתיקים שחורים, עגלת קניות ורכב אליו הועמס הרכוש הגנוב. נתתי דעתי לאופיו של הרכוש שנגנב, ציוד כיבוי אש, אשר גניבתו השיטתית העמידה בסיכון את דיירי הבניינים. עסקינן ברכוש שמטיבו אינו יכול להיות נעול שמור ומוגן, שכן אמור להיות נגיש לציבור בעת חירום ולפיכך קיים אינטרס מוגבר להגן על הרכוש מפני גניבה. לקחתי בחשבון כי העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית.
6. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית**, מעלה כי במקרים דומים (מבחינת כמות וסוג הסם) הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד לתקופות מאסר קצרות שיכול וירוצו בעבודות שירות. במקרים רבים אף נמנעו מהרשעה.

ראו למשל רע"פ 6138/09 **איליה פרדזב נ' מדינת ישראל**; ת"פ (מחוז-פ"ת) 32746-11-09 **מדינת ישראל נ' ביטון ואח'**; ת"פ (י-ם) 16926-04-16 **מדינת ישראל נ' יואל**; ת"פ (באר שבע) 32753-12-13 **מדינת ישראל נ' בן אבן**; ת"פ (באר שבע) 6920-11-13 **מדינת ישראל נ' חזיזה**. ת"פ (רחובות) 30653-04-12 **מדינת ישראל**



נ' הרמס; תפ (עכו) 4864-05-11 מדינת ישראל נ' נסר גברים; ת"פ (בית שמש) 50810-12-10 מדינת ישראל נ' גבריאל בראונשטיין; ת"פ (עכו) 53325-11-10 מדינת ישראל נ' יאסין.

7. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה של אי נקיטת אמצעי זהירות בחיה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד לתקופת מאסר קצרה שיכול ותרוצה בעבודות שירות. במקרים רבים אף נמנעו מהרשעה. ראו למשל:

רע"פ 2777/11 **פלונת נ' מדינת ישראל** (16.10.12) המבקשת, וטרינרית במקצועה, הואשמה בעבירה של אי נקיטת צעדי זהירות בחיה. כלבה של המבקשת ששהה בחופשיות מחוץ למרפאתה, נשך את ילדה בת שנתיים וחצי וגרם לה פצעים במספר אזורים בפניה ובצקת ונזקקה לניתוח. בבימ"ש קמא לא הורשעה והוטל עליה של"צ. ערעור המדינה במחוזי התקבל והיא הורשעה בדיון. ערעור המבקשת בבית המשפט העליון התקבל ובוטלה הרשעתה.

ע"פ (חיפה) 59342-08-16 **בן סימון נ' מדינת ישראל** (6.10.16) הנאשם הורשע בעבירות של אי נקיטת צעדי זהירות בחיה והחזקת כלב שלא בהתאם לקבוע בחוק. הנאשם טייל עם כלבו כשאינו קשור ברצועה. הכלב התנפל על המתלוננת, נשך אותה בירך ימין וגרם לה לפצעים עמוקים שהובילו לאשפוז. נדון ל- 2 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 25,000 ₪. הערעור נדחה.

ע"פ (ב"ש) 40254-12-14 **כהן נ' מדינת ישראל** (11.11.15) הנאשם הורשעה בעבירה של אי נקיטת צעדי זהירות בחיה. הנאשם טייל עם שני כלביו שאחז ברצועה וללא מחסום פה. הרצועות של הכלבים נקשרו ובכדי לסדרם, הוא שחרר הכלבים ואלה ברחו לעבר המתלוננת, התנפלו עליה, נשכו אותה ביד ימין וגרמו לה לחבלה שבגינה נזקקה לטיפול רפואי. בית משפט קמא גזר על הנאשם 2 חוד' מאסר על תנאי, קנס בסך 1,000 ₪ ופיצוי בסך 4,000 ₪. בית משפט מחוזי דחה ערעור על עצם ההרשעה.

ראו גם ת"פ (ת"א) 2587/08 **מדינת ישראל נ' אגרונוב** (20.11.08); ת"פ (ת"א) 15286-01-13 **מדינת ישראל נ' ברכה** (19.6.14).

8. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות של הסגת גבול וגניבה בצוותא** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר של מספר חודשים ועד לשנות מאסר. ראו למשל:

רע"פ 3021/14 **ספיר נ' מדינת ישראל** (13.5.14), המבקש הורשע בעבירות של הסגת גבול פלילית, גניבה ונהיגה נמהרת ורשלנית ברכב. המבקש, יחד עם אחר, גנבו מאתר בנייה פסולת עשויה מברזל והעמיסו ברכבם. קבלן הבניה הבחין בהם ודלק אחריהם בעוד שהם נוסעים בצורה מסוכנת. הושתו על המבקש 6 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, התחייבות ופסילת רישיון הנהיגה. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

רע"פ 9043/14 **ברששת נ' מדינת ישראל** (18.1.2015), המבקש הודה והורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה. המבקש נכנס עם אחרים למחסן ויחד נטלו כלי עבודה. כתב אישום נוסף שצורף ייחס למבקש עבירה של שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רישיון נהיגה. הוטלו על המבקש 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה ופיצוי כספי. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

רע"פ 4477/10 **יחיא נ' מדינת ישראל** (5.10.10), למבקש יוחסו עבירות של הסגת גבול פלילית וגניבה. המבקש הסיג גבול וכנס למטע בננות באופן שפרץ את שער המטע. בהמשך קטף תוצרת חקלאית במשקל 500 ק"ג ובשווי של 1,500 ₪. בימ"ש נמנע מלהטיל מאסר בפועל בשל מצבו הכלכלי הקשה והטיל עליו מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. המחוזי קיבל ערעור המדינה וגזר על הנאשם 7 חוד' מאסר בפועל ויתר רכיבי הענישה נותרו על כנם. בעליון נדחה.

ראו גם עפ"ג (ב"ש) 47551-07-10 **חביב נ' מדינת ישראל** (10.11.10); ת"פ (עכו) 50329-01-15 **מדינת ישראל נ' יבדיב** (22.3.2015) ת"פ (פ"ת) 23710-03-13 **מדינת ישראל נ' וולדוג** (29.9.13); ת"פ (עכו) 14166-05-11 **מדינת ישראל נ' מרעי** (5.7.11).



9. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות של החזקת נכס חשוד כגנוב וקבלת דבר במרמה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד לשנת מאסר. העונשים משתנים בהתאם להיקף המרמה וההונאה, לכמות העסקאות, לסכומי העסקאות, למידת התחכום, התכנון עוד.

ראו למשל:

רע"פ 6435/09 **אוסקר נ' מדינת ישראל** (11.8.09) הנאשם הורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף. הנאשם נטל פנקס שיקים של רעייתו ללא רשותה, זייף את חתימתה על גבי שמונה שיקים ובכך סילק חובותיו, בסך של 278,176 ₪. הנאשם נדון ל- שישה חוד' מאסר בפועל בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. ערעורו נדחה.

ע"פ (מחוזי מרכז) 6785-04-10 **אליהו קצירי נ' מדינת ישראל**. המערער הורשע בעבירות של זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף וניסיון לקבלת דבר במרמה. המערער זייף את חתימת אשתו על 14 שיקים בסכום של 16,000 ₪ שנמשכו מחשבונה, ללא הסכמתה וללא ידיעתה. נדון ל-4 חוד' מאסר בע"ש.

ראו גם ת"פ (רמלה) 2482-08 **מדינת ישראל נ' ברעם** (14.3.11), ת"פ (רמלה) 1508-08 **מדינת ישראל נ' מחאגנה** (29.5.11); ת"פ (נתניה) 1295/07 **מדינת ישראל מ' אנבריה** (3.1.10).

10. לאור כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחמי העונש ההולם** לארועים שבפני הם כדלקמן:

· **בתיק 59139-09-14** (החזקת סמים לצריכה עצמית) ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר וענישה נלווית.

· **בתיק 57234-11-15** (אי נקיטת צעדי זהירות בחיה) ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר וענישה נלווית.

· **בכל אחד מהתיקים 53031-03-16 ו- 34812-06-16** (הסגת גבול פלילית וגניבה בצוותא של ציוד כיבוי אש) ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר.

· **בתיק 34290-02-15** (החזקת נכס חשוד כגנוב וקבלת דבר במרמה) ממאסר קצר ועד 9 חודשי מאסר.

11. לא מצאתי הצדקה לסטיה לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, אף לא משיקולי שיקום. הגם שלדברי הנאשם הוא בקשר עם הרשות לשיקום האסיר ומשובץ באגף לאסירי עבודה, לא הוצג בפני בית המשפט הליך שיקומי שעבר הנאשם. ואין בפני כל המלצה של שירות המבחן או של רש"א להליך טיפולי או שיקומי.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

12. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

· זקפתי לזכותו את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו. (הגם שבדיון האחרון ביקש לחזור בו מההודאה ביחס להיקף הרכוש שנגנב).



- זקפתי לחובתו של הנאשם את הרשעותיו בתחום הפלילי. הנאשם יליד 1992, לחובתו 4 הרשעות קודמות, בעבירות של סחר בסמים, אלימות ורכוש. הנאשם ריצה מאסר למשך 4 חודשים ועתה מרצה מאסר למשך 14 חודשים.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם. הנאשם נשוי ואב לתינוק בן שנה. לקחתי בחשבון את דבריו כי החל בלימודי הנדסה במכללה ונותרה לו שנת לימוד אחת כדי להשלים את לימודיו.
- לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד, בפרט לאור הרשעותיו של הנאשם המלמדות כי עסקין בעבירות חוזרות.
- לקחתי בחשבון את חלוק הזמן מאז ביצוע העבירות, 2-5 שנים, ואת העובדה כי הנאשם היה בגיר צעיר במועד ביצוע העבירות (בן 20-23 שנים).
- לקחתי בחשבון את דברי הנאשם לפיהם עובר שיקום במסגרת המאסר שמרצה ובכוונתו להתחיל בחיים חדשים.
- 13. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, לא מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם (בעבירות הרכוש) אלא מעט מעל לרף התחתון.
- 14. שקלתי האם בנסיבות שבפני ראוי שהמאסר אשר יוטל ירוצה בחופף או במצטבר.

בע"פ 6867/06 **בוטרוס עזאם נ. מ"י נקבע:**

"בפסיקה הוזכרו שיקולים רבים להכרעה בשאלה האם לחפוף או לצבור את העונשים בכל מקרה ומקרה. שיקולים אלו, יש לציין, חופפים ברובם שיקולי ענישה כלליים. כך הוזכר השיקול בדבר סוג העבירות בהן הורשע הנאשם וחומרתן; אופי המעשים ונסיבות ביצועם; וכן חומרת הפגיעה בקורבן העבירה. שיקול נוסף הינו עוצמת הזיקה המתקיימת בין המעשים השונים בגינם הורשע הנאשם. מעשים הכרוכים זה בזה עד כדי היותם מסכת עובדתית אחת עשויים להצדיק ענישה חופפת. שיקולים נוספים עניינם גילו של הנאשם, עברו הפלילי, הודאה במעשים, הבעת חרטה כנה על ביצועם, וכן מצוקה קשה ממנה סבל הנאשם מכל מקום נקבע כי כל מקרה לנסיבותיו."

ראו דברי בית המשפט העליון מפי כב' השופט שוהם בע"פ 3834/10 - **שמעון והבה נ' מדינת ישראל:**

"ברירת המחדל הקבועה בהוראת סעיף 45(ב) לחוק העונשין, קובעת כי מקום בו נאשם נידון לעונשי מאסר בגין עבירות שונות ובית המשפט לא הורה כי יישא את העונשים במצטבר, יישא הנאשם בעונש המאסר הארוך ביותר מבין עונשי המאסר שהושתו עליו. בגדר זאת, נתון לבית המשפט שיקול דעת לקבוע האם ירוצו העונשים במצטבר או שמא בחופף. במסגרת הפעלת שיקול דעתו, "על בית המשפט לאזן בין האינטרס החברתי במיצוי הדין לבין האינטרס האנושי, נקיטת מידת חסד עם הנאשם, המאפשרת לו לרצות את העונש החמור כדי לכפר על עוונותיו" (עניין תפאל, בעמ' 872).

- 15. בנסיבותיו של הנאשם שבפני, לאור חומרת העבירות המיוחסות וריבויין, יש ליתן משקל לא מבוטל לאינטרס החברתי של מיצוי הדין עם הנאשם, אינטרס הגמול והרתעה.



מאידך, לאור גילו הצעיר, לקיחת האחריות, החרטה שהביע, השיקום שטען כי עבר במסגרת מאסרו הנוכחי ודבריו לפיהם בכוונתו להתחיל בחיים חדשים, מצאתי מקום לנקוט עם הנאשם מידת חסד, ולהורות כי המאסר ירוצה בחלקו באופן חופף למאסר הממושך שמרצה עתה.

עונשו של הנאשם

16. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בגין העבירות בתיקים 59139-09-14, 57234-11-15 לא יוטל מאסר בפועל.

בגין העבירות בתיק 53031-03-16 4 חודשי מאסר בפועל.

בגין העבירות בתיק 34812-06-16 7 חודשי מאסר בפועל.

בגין העבירות בתיק 34290-02-15 3 חודשי מאסר בפועל

המאסרים ירוצו בחלקם בחופף ובחלקם במצטבר כך שסך הכל על הנאשם לרצות 11 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה באופן ש- 6 חודשים מתוכו ירוצו בחופף למאסר שמרצה עתה ו- **5 חודשים ירוצו במצטבר למאסרו הנוכחי.**

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת רכוש.

ג. חודש מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על פקודת הסמים המסוכנים או עבירה של אי נקיטת אמצעי זהירות בחיה.

ד. פיצוי למתלוננת ל", ע"ת 1 בתיק 57234-11-15 בסך 4,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.1.18.

ה. פיצוי בסך 6000 ₪ בגין הרכוש שנגנב בתיק 34812-06-16. הפיצוי ישולם ב- 6 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.5.18. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט את פרטי הניזוקים אליהם יש להעביר את הפיצוי תוך 60 יום מהיום.

ו. פיצוי בסך 2000 ₪ בגין הרכוש שנגנב בתיק 53031-03-16. הפיצוי ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.11.18. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט את פרטי הניזוקים אליהם יש להעביר את הפיצוי תוך 60 יום מהיום.

ז. קנס בסך 1000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס לא יאוחר מיום 1.1.19.
כל תשלום יזקף ראשית לכל על חשבון הפיצויים.

ח. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.

הפסילה בפועל תחל מיום שחרורו.

לאור דברי הנאשם כי רישיונו מופקד בתיק אחר, המזכירות תנפיק אישר הפקדה מיום שחרורו, ללא צורך בהפקדת רישיון.



ט. פסילה מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג 1973,

ככל שיש מוצגים יושמדו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

**ניתנה והודעה היום כ"ה
סיוון תשע"ז,
19/06/2017 במעמד
הנוכחים.
נועה חקלאי, שופטת**

הוקדעלידידינאלזון